

sin tid, ville have ført til, at Ombudsmanden ville have været afskåret fra deltagelse i Tamil-sagen. Det er *ikke* rigtigt. Den indskrænkning i Ombudsmandens hidtidige kompetence, der finder sted ved vedtagelsen af dette lovforslag, ville ikke have afskåret ham fra at udtrykke den kritik, som han i sin tid udtrykte, af behandlingen af disse familiesammenføringsager i Justitsministeriet.

Vi føler også i mit parti en forpligtelse til at sørge for, at de domstolslignende særpræg, som Flygtningenævnet har i dag, og som gør, at vi kan acceptere det kompromis, vi her har fundet frem til, fortsat vil blive iagttaget. Ja, vi vil endda gøre vores til, at de bliver udbygget. Sammenligningen mellem vores behandling i Danmark af asylansøgninger og så det, der sker ved domstolene, fører ikke til, at vi kan sige, at der er fuldstændig tilsvarende forhold. Flygtninge-nævnet er kun én instans ud af to instanser. Det er kun den sidste instans, der er domstolslignende, hvorimod den første behandling er og forbliver administrativ. Det, der foregår ved domstolene, er, at der er to domstolsinstanser, der tager stilling til beslutningerne.

Her ligger der altså en ganske væsentlig forskel, og vi vil gøre vores – politisk og på anden vis – til, at de domstolslignende præg ved vores behandling af asylansøgninger ikke bare fastholdes, men altså udbygges.

Det, som har været motoren i det her, har først og fremmest været ønsket om, kravet om, behovet for, at det, at en del af forvaltningen er rykket ud i forbindelse med vores decentraliseringsbestrebelse i Danmark – som er gode og rigtige – ikke betyder en udhuling af borgernes mulighed for at indklage forvaltningsmæssige afgørelser til Ombudsmanden, hvis vi sammenligner med forholdene, som de var, da ombudsmandsinstitutionen blev indført i Danmark for 41 år siden. Derfor har det været vigtigt, at vi har fået involveret det kommunale og det amtslige område ved denne lovændring.

Jeg vil som andre slutte med at takke kollegerne, partifæller, men også modstandere for det gode samarbejde, vi har haft i Retsudvalget i denne sag. Det lover måske godt for en større fordragelighed på det her område – det ved jeg ikke – men i hvert fald synes jeg, at det er et godt resultat, vi er endt på.

De folk, der i den offentlige debat har talt om, at det her var resultatet af en studehandel, har valgt en sprogbrug, som jeg bestemt ikke kan tilslutte mig, bestemt ikke, for politiske forlig

kan have en karakter, kan have en seriøsitet, der gør, at udtrykket studehandel er fuldstændig misvisende.

Tom Behnke (FP):

Der er, som det har været påpeget, tale om Folketingets Ombudsmand, som i sit virke skal sikre borgerne imod systemet og sikre, at borgerne får en ordentlig og en retfærdig behandling.

Forslaget har været til behandling både i sidste folketingssamling og igennem hele denne samling, og det er først her til sidst, vi er nået frem til et forlig, et godt forlig, et positivt forlig, synes jeg, et forlig, som vi i Fremskridtspartiet bakker helt op om.

Det er klart, at der under forhandlingerne er indgået kompromiser; vi har fået noget, vi har taget noget, vi kunne godt ønske os, at vi havde fået lidt flere af vores ønsker opfyldt, men vi er ganske godt tilfredse med forliget, som det ligger nu.

Vi har bl.a. i Fremskridtspartiet kæmpet igennem de sidste mange år for, at Ombudsmanden skulle tages ud af flygtningesagerne, at Ombudsmanden ikke skulle sidde og være den sidste instans på det område, og det er så lykkedes med det forlig, der er indgået, at få gennemført, at det domstolslignende nævn Flygtninge-nævnet ikke længere er et nævn, som Ombudsmanden kan gå ind og træffe afgørelser efter.

Det er også blevet slået fast i betænkningen, at andre domstolslignende nævn efterhånden skal vurderes enkeltvis, og at det skal tages op til overvejelse, om også de skal udgå, således at Ombudsmanden ikke har indseende med, hvad der foregår dér, netop fordi der er tale om domstolslignende nævn, og som bekendt har Ombudsmanden jo heller ikke i dag mulighed for at gå ind i domstolenes afgørelser.

Det var noget af det, som vi fik med. Til gengæld gav vi os lidt på det kommunale område, hvor Ombudsmandens kompetence er udvidet, men efterhånden som forliget blev skruet på plads, er det så også blevet klart, at den udvidelse, der ligger på det kommunale område, er en udvidelse, som mest af alt understreger borgernes mulighed for at gå til Ombudsmanden og borgernes retsstilling i forhold til kommunen.

Efter at der er blevet afgivet betænkning, har der jo været røster fremme om, at der skulle være en særlig nordisk ombudsmand, som ligesom skulle tage sig af hele det nordiske område. Det mener vi ikke er hensigtsmæssigt, og vi